

[Justitsministeren]

ministeriets bekendtgørelse nr. 573 af 17. december 1980 om fri proces, eller i henhold til den særlige bestemmelse i retsplejelovens § 331, hvorefter justitsministeren, når særlige grunde taler derfor, kan meddele fri proces, selv om betingelserne i § 330 ikke er opfyldt. Bestemmelsen i § 331 har et snævert anvendelsesområde i praksis og finder navnlig anvendelse i tilfælde, hvor der til sagen er knyttet en betydelig almen interesse af en sådan karakter, at det findes urimeligt at lade den enkelte bære omkostningerne ved processen. Skønnet over, hvorvidt ansøgeren har behov for økonomisk støtte gennem fri proces, udøves i disse tilfælde friere end i tilfælde, der er omfattet af retsplejelovens § 330.

Justitsministeriet finder, at de nævnte sager har en sådan karakter, at forudsætningen for anvendelse af den særlige bestemmelse i § 331 er til stede, hvorfor en stillingtagen til de enkelte ansøgninger sker på grundlag af den bestemmelse og i overensstemmelse med gældende praksis. Der er således ikke tale om lempelser af betingelserne for fri proces.

Spm. nr. S 636

Til *justitsministeren* (12/6 84) af:

Lenger (VS):

»Skal ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 569 forstås således, at et aborteret foster ikke kan indgå i behandlings- eller forskningsprojekter uden kvindens egen udtrykkelige tilladelse, at et aborteret foster omvendt kan indgå i behandlings- eller forskningsprojekter, hvis en tilladelse foreligger, og at der intet er til hinder for, at fostre frembringes alene med sådanne formål?«

Begrundelse

I besvarelsen af spørgsmålene nr. S 527 og nr. S 569 har ministeren oplyst, at der ikke eksisterer nogen lovregulering af spørgsmålet om anvendelsen af celler og væv fra aborterede fostre. Ministeren har i begge besvarelser henvist til de læge- og almenetiske overvejelser, som for tiden foregår i et af indenrigsministeren nedsat udvalg.

I besvarelsen af spørgsmål nr. S 569 præciserer ministeren imidlertid, at et aborteret foster ikke må anvendes til forskning og behandling uden kvindens samtykke. Men ministeren siger ikke noget om, hvad fosteret

må anvendes til, hvis et samtykke gives. I denne forbindelse er det ikke tilstrækkeligt at henholde sig til, at overførsel af celler og væv fra menneskefostre ikke er teknisk muligt, for hermed er fostrenes anvendelsesmuligheder jo ikke udtømte.

Det har således været nævnt i den offentlige debat, at fostre kunne frembringes alene til brug i sådanne formål, og at de som følge heraf vil kunne anvendes i kommercielt øjemed.

Området er blot et enkelt af de mange usikkerhedsmomenter inden for den medicinske teknologi.

Svar (19/6 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I besvarelsen af spørgsmål nr. S 569 anførtes, at der ikke eksisterer en lovregulering af spørgsmålet om anvendelse af aborterede fostre, men at man under kommende drøftelser med indenrigsministeriet vil søge klargjort, hvilke grænser der på dette område følger af almindelige lægeetiske principper, og hvorvidt der er behov for en lovregulering af området. Det blev endvidere nævnt, at indenrigsministeriets udvalg vedrørende de etiske aspekter ved ægtransplantation m.v. i sit arbejde vil komme ind på forskellige sider af det rejste problemkompleks.

Det vil ikke, før udvalget vedrørende de etiske aspekter ved ægtransplantation m.v. har færdiggjort sit arbejde og drøftelserne mellem indenrigsministeriet og justitsministeriet er afsluttet, være muligt nærmere at uddybe besvarelsen af spørgsmålene nr. S 527 og nr. S 569.

Spm. nr. S 637

Til *justitsministeren* (12/6 84) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren indskærpe fængselsmyndighederne, at de ikke er berettiget til at åbne breve fra folketingets medlemmer til indsatte i fængslerne?«

Begrundelse

Spørgeren har været ude for, at anstalten ved Herstedvester har åbnet breve til en indsat, før de blev videregivet til rette modtager.